

Research Paper

Analysis of Behavioral-Perceptual Patterns in Urban Spaces of Tehran's 5 region Using Spacsyntax Method

Maryam Gholamian^a, Farah Habib^{b,*}, Hamid Majdi^c, Hossein Zabihid^d

^a Ph.D. student, Department of Urban Planning, Faculty of Architecture and Urban Planning, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^b Prof. of the Department of Urban Planning, Faculty of Civil Engineering, Architecture and Art, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^c Prof. of Specialized Department of Urban Planning, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^d Associate Prof. of Specialized Department of Urban Planning, Science and Research Branch Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFO

Article history:

Received: 13 December 2022;

Accepted: 11 March 2023

Available online 10 May 2023

Keywords:

Spacsyntax, Behavioral-perceptual patterns, District 5 of Tehran, Urban spaces

ABSTRACT

Urban spaces are parts of the urban fabric that the general public has physical and visual access to, and it is considered a platform for human activities and establishing social interactions. Wide use of space for social activities shows the success of urban spaces. Patterns of space use, including patterns of pause and movement of users, are factors that determine the efficiency of these spaces. Considering the importance of this topic, this research was conducted with the aim of analyzing the perceptual-behavioral patterns of users in the public spaces of Panj district of Tehran by using the method of space layout and depth map software was used to achieve this goal. For this purpose, a series of analyzes of the importance of structure and interconnection was carried out at the level of five regions, and the three components of connection, integrity, depth and the degree of their relationship were examined according to the scale of the area. According to the relatively checkerboard structure of the study area, the main thoroughfares, which have an arterial role, had the greatest potential in terms of the connecting quality of the spaces. The lowest amount was related to residential complexes in the west of the region. The highest degree of connection was related to the center of the region to the south of the region. The western and northern parts of the region had greater spatial depth. The topography of the northern regions has affected the form of the accesses and has caused the greater spatial depth of these regions compared to the southern regions of the region. Among the other results of this research, there is a relatively logical relationship between the two indicators of interlinking and index connection, and as a result, the degree of perception of these indicators ($R^2=0.16$). That is, generally, with the increase of connection, the interconnection of the spaces of zone five increases. Therefore, the simultaneous analysis of these two indicators in the targeted spaces of Region 5 has the greatest affinity with the analysis of the qualities affecting public spaces.

1. Introduction

Urban spaces are parts of the urban fabric that the public has physical and visual access to and is a platform for human activities and social

interactions. Extensive use of space for social activities indicates the success of urban spaces. Patterns of space use, including patterns of pause and movement of users are the factors

*Corresponding Author.

Email Addresses: maryamgholamian15@yahoo.com (M. Gholamian), f.habib@srbiau.ac.ir (F. Habib), majedi@srbiau.ac.ir (H. Majedi), h.zabihid@srbiau.ac.ir (H. Zabihid)

To cite this article:

Gholamiana, M., Habib, F., Majdi, H., Zabihid, H. (2023), Analysis of Behavioral-Perceptual Patterns in Urban Spaces of Tehran's 5 region Using Spacsyntax Method. Journal of Geographical Studies of Mountainous Areas, 4 (13), 69-87

Doi:10.52547/gsma.4.1.69

that determine the efficiency of these spaces. Patterns of space use, including patterns of pause and movement of users, are factors that determine the efficiency of these spaces. The quality crisis of urban spaces is one of the main concerns of the decision makers of urban spaces in the world and in Iran. This lack of high-quality spaces that are basically suitable for the offices and needs of the users of the spaces is evident in our country, which has a lower level of development. Tehran, the metropolis and the center of Iran, has a special importance in this area due to its economic-political concentration. This research aims to analyze Panj area of Tehran as an important part of Tehran metropolis, by analyzing the perceptual-behavioral qualities of users with the help of space layout method indicators.

2. Methodology

The research method in the current study is practical in terms of its purpose and in terms of its nature, it is a combination of simulation and descriptive-analytical methods. Finally, logical reasoning has been used. The method of data collection is library and observation, and according to the need, the field collection method has also been used. By referring to the first-hand sources available in the writings related to the theory of space arrangement for the background part, the available documents and sources about the history, specifications, maps and statistics related to the University of Tehran have been collected for a case study. In the following, using the method of field studies, the GIS maps related to the Panj region, which were received after the doctoral thesis reviews, were verified and updated. After completing the map, the case sample plan was analyzed and evaluated by depth map software, and finally by producing analytical maps and related tables, the results were analyzed and checked using logical reasoning method.

3. Results

Due to the importance of the structure and interconnection of the whole set of analysis, the analysis has been done at the level of the entire region. In general, each component of the space layout technique analyzes these environmental qualities. The three components of connection, integrity and depth were investigated according to the range scale. According to the relatively checkerboard structure of the study area, the main thoroughfares that have an arterial role have the greatest potential in terms of the connecting quality of the spaces. The lowest amount leads to residential complexes. In these passages, due to dead ends and emphasis on their local role, the degree of connectivity to other urban spaces is less. Based on the form of the desired spatial structure, the highest degree of connectivity is located in the center of the region towards the south. The western and northern parts of region 5 have greater spatial depth. The topography of the northern regions has affected the form of the accesses and caused the greater spatial depth of these regions compared to the southern regions of the region. Examining the connection and interlinking indicators at the same time has caused the diagram form (image 10). There is a relatively good relationship between these two indicators and the perception of residents in the spaces compared to the comparative analysis of the previous indicators ($R^2=0.16$). That is, generally, with the increase of connection, the interconnection of the spaces of zone five increases. Therefore, the simultaneous analysis of these two indicators in the targeted spaces of Region 5 has the greatest affinity with the analysis of the qualities affecting public spaces.

4. Discussion

One of the important goals of urban design and planning is to improve the quality of the citizens' environment and their positive interaction with the physical space of the city.

In order to achieve such a goal in the decision-making process, a scenario is defined that improves the communication of humans with each other and with urban spaces in a physical form. Ensuring that such a scenario becomes a reality is one of the important concerns of designers and decision makers. To achieve this certainty, various methods such as artistic methods, social sciences and environmental psychology have been used. One of the methods that have been invented and completed in the last few decades is the method of arranging space. This method analyzes the order and arrangement relationship of all the spaces with each other and presents the characteristics of the city spaces graphically and also in the form of mathematical parameters. According to the theory of space arrangement, the arrangement of spaces next to each other has a direct effect on how spaces are used. In this research, the perceptual-behavioral patterns of users in the public spaces of Panj district of Tehran were investigated using the space layout method.

5. Conclusion

The analysis of space layout has been formed by emphasizing the natural movement of users in public spaces without prejudice and by accepting the direct influence of spaces in shaping the behavior of users. This method is a decision-making tool in various fields of urban planning and architecture, and its results are not 100% generalizable and require additional objective and subjective investigations by other researchers. But the analysis of the spaces of a region in the form of a collection on a macro scale and with an emphasis on the micro issue of behavioral-perceptual patterns has been done for the first time and can be the beginning of other studies in this field with an emphasis on the micro to macro scale hierarchy.

دانشگاه لرستان

شاپای الکترونیکی: ۲۳۲۵-۲۷۱۷

فصلنامه مطالعات جغرافیایی مناطق کوهستانی

<http://www.gsma.lu.ac.ir>

مقاله پژوهشی

تحلیل الگوهای رفتاری - ادراکی در فضاهای شهری منطقه پنج تهران به کمک روش چیدمان فضا

مریم غلامیان^۱، فرح حبیب^{۲*}، حمید ماجدی^۳، حسین ذبیحی^۴

^۱ دانشجوی دکتری، گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^{۲*} استاد گروه شهرسازی دانشکده عمران، معماری و هنر، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۳ استاد گروه تخصصی شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

^۴ دانشیار گروه تخصصی شهرسازی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

اطلاعات مقاله

دریافت مقاله:

۱۴۰۱/۰۹/۲۲

پذیرش نهایی:

۱۴۰۱/۱۲/۲۰

تاریخ انتشار:

۱۴۰۲/۰۲/۲۰

چکیده

فضاهای شهری بخش‌هایی از بافت شهری هستند که عموم مردم به آن دسترسی فیزیکی و بصری دارند و بستری برای فعالیت‌های انسان و برقراری تعاملات اجتماعی محسوب می‌شود. استفاده گسترده از فضا برای فعالیت‌های اجتماعی نشان‌دهنده موفقیت فضاهای شهری است. الگوهای استفاده از فضا از جمله الگوهای مکث و حرکت کاربران از عوامل تعیین‌کننده کارایی این فضاها هستند. با توجه به اهمیت این موضوع، این پژوهش باهدف تحلیل الگوهای ادراکی- رفتاری کاربران در فضاهای عمومی منطقه پنج تهران با استفاده از روش چیدمان فضا انجام گرفت و جهت نیل به این هدف از نرم‌افزار **Depth map** استفاده شد. برای این منظور، مجموعه تحلیل‌های اهمیت ساختار و هم‌پیوندی در سطح منطقه پنج صورت گرفت و سه مولفه اتصال، یکپارچگی، عمق و میزان ارتباط آن‌ها باهم با توجه به مقیاس محدوده بررسی قرار گرفت. با توجه به ساختار نسبتاً شطرنجی محدوده مطالعاتی، معابر اصلی که نقش شریانی دارند، بیشترین پتانسیل را از جهت کیفیت اتصالی فضاها را دارا بودند. کمترین مقدار هم‌مربوط به مجموعه‌های مسکونی غرب منطقه بود. بیشترین میزان هم‌پیوندی مربوط به مرکز منطقه به سمت جنوب منطقه بود. بخش‌های غربی و شمالی منطقه عمق فضایی بیشتری داشتند. توپوگرافی مناطق شمالی بر فرم دسترسی‌ها تأثیر گذاشته و عمق فضایی بیشتر این نواحی را نسبت به مناطق جنوب منطقه سبب شده است. از دیگر نتایج این پژوهش، ارتباط نسبتاً منطقی بین دو شاخص هم‌پیوندی و اتصال شاخص و در نتیجه میزان قابلیت ادراک این شاخص‌ها است ($R^2=0/16$)؛ یعنی عموماً با افزایش اتصال، هم‌پیوندی فضاهای منطقه پنج افزایش می‌یابد. بنابراین تحلیل هم‌زمان این دو شاخص در فضاهای موردنظر منطقه ۵ بیشترین قرابت را با تحلیل کیفیت‌های تأثیرگذار بر فضاهای عمومی دارند.

واژگان کلیدی:

چیدمان فضا، الگوهای

رفتاری - ادراکی، منطقه پنج

تهران، فضاهای شهری.

نویسنده مسئول:

پست الکترونیک نویسندگان: maryamgholamian15@yahoo.com (م، غلامیان)، f.habib@srbiau.ac.ir (ف، حبیب)؛ majedi@srbiau.ac.ir (ح، ماجدی).

h.zabihi@srbiau.ac.ir (ح، ذبیحی).

غلامیان، مریم، حبیب، فرح، ماجدی، حمید، ذبیحی، حسین (۱۴۰۲) تحلیل الگوهای رفتاری-ادراکی در فضاهای شهری منطقه پنج تهران به کمک روش چیدمان فضا. فصلنامه مطالعات جغرافیایی

مناطق کوهستانی، سال چهارم، شماره اول (پیاپی ۱۳)، بهار ۱۴۰۲

۱. مقدمه

در گذشته فضای عمومی شهرها به عنوان بستر زندگی اجتماعی، شاهد حضور انسان‌ها و تعامل آن‌ها با یکدیگر بوده است. شکل‌گیری و پایداری سکونتگاه‌های انسانی به عوامل مختلفی بستگی دارد (Sadidi and et al, 2016; Sheng and Zhao, 2021; Khodievich, 2021; Stewart, 2023) اما با هر دلیلی که شکل گرفته باشند، امروزه بیش از نیمی از جمعیت جهان در شهرها قرار دارند (Tuholske et al, 2021; Cabrera- Arnau, 2021; Jiang, 2021) در طی قرن اخیر و همگام با تجددگرایی تغییرات گسترده در همه‌ی ابعاد از جمله تغییر در ساختار و پیکره‌بندی شهرها و سبک زندگی انسان‌ها سبب شد تا فضاهای شهری ارزش‌های خود را از دست بدهند، در واقع فرآیند دگردیسی فضاهای عمومی شهرها دیگر آرام و پیوسته نیست. در نتیجه این امر فضاهای عمومی شهرها دیگر پاسخگوی نیاز ساکنین نبودند. با گذر زمان، به تدریج حضور و تعامل شهروندان در فضاهای شهری کم‌رنگ شد، پیوندهای اجتماعی و شبکه‌ی اجتماعی از هم گسست و در نهایت، سرمایه اجتماعی در آن‌ها کمتر و رابطه‌ی بین فضا و اجتماع دگرگون شد (Bafna, 2003). بر همین اساس در پی کاربست مطالعات شهری برای افزایش حضور پذیری و کیفیت فضاهای شهری، مطالعات و روش‌های تحلیل الگوهای رفتاری و جریان‌های اجتماعی - کالبدی رونق قابل توجهی یافت (Franz & Wiener, 2008). پرتکرارترین الگوی رفتاری مکث در مراکز خرید که مشتمل بر ایستادن و نشستن است ارتباط معناداری با مؤلفه‌های کالبدی و بصری نفوذپذیری نشان می‌دهد (Pourdehghan and Khostu, 2021). زیرساخت‌های اجتماعی به شناخت ابعاد عمومی فضاهای اغلب نادیده گرفته‌شده و کم‌ارزش کمک می‌کند. این توجه را به وسعت، عمق، و بافت‌های اجتماعی که می‌تواند توسط محیط‌های مختلف شهری ارائه شود، جلب می‌کند. در توسعه مفهوم زیرساخت اجتماعی، کار بر روی زیرساخت؛ عمومی بودن و فضای عمومی؛ اجتماعی بودن و

برخورد؛ و سیاست تأمین رویکرد زیرساختی به موضوع فضای عمومی، ابزارهای سازنده‌ای را برای درک زندگی عمومی شهرها در اختیار جغرافیدانان قرار می‌دهد (Latham & Layton, 2019). در این بین برای تبیین رابطه‌ی الگوهای رفتاری با کالبد و فضا روش چیدمان فضا یکی از روش‌های مطرح و منطقی است. چیدمان فضا درک بهتری از فضا، ساختار آن و نحوه تأثیر آن بر رفتار انسان ارائه می‌دهد (Hegazi et al, 2022). آن‌چنان‌که در میان سامانه‌های منطقی پژوهش معماری - شهرسازی، بیش از نظریه‌های دیگر در ادبیات معماری و شهرسازی معاصر مورد توجه واقع گردیده است (Rismanchian et al, 2009). این توجه، عمدتاً به دلیل عینی و ملموس بودن نظریه و در دسترس بودن منابع و نرم‌افزارهای آن و برخورد باز بنیان‌گذاران آن با منابع اولیه پژوهش است؛ به نحوی که نظریه‌پردازهای اصلی این سامانه، در مدرسه بارتلت لندن، غالب ابزارها و منابع کتابخانه‌ای خود را برای عموم پژوهشگران در دسترس قرار داده‌اند (Haq & Luo, 2012). در یک تعریف کلی چیدمان فضا عبارت است از به کارگیری متغیرهای به دست آمده از تحلیل پیکره‌بندی فضا در شناخت الگوهای هندسی مختلفی که به واسطه‌ی ساختمان‌ها و شهرها به وجود آمده‌اند (Hillier, 2016). انتخاب عبارت تکنیک چیدمان فضایی برای توصیف انگیزش‌ها و رفتارهای اجتماعی و فرهنگی درون شهر، به تعریف خلق فضا و تغییرات این تعریف در طول زمان برمی‌گردد. همچنین این نرم‌افزار تحلیل آن بخش از فعالیت‌های بشری را که به صورت گزینشی و اختیاری صورت می‌پذیرد بر عهده می‌گیرد و روشی است که حتی معماران و شهرسازان برجسته‌ای نظیر نورمن فاستر و ریچارد راجرز را وادار به استفاده از این نرم‌افزار کرده است (Hillier & Hanson, 1984). این نظریه که جزء نظریه‌های سیستمی قرار می‌گیرد به دنبال این است که چگونه الگوی فضایی در خودش اطلاعات و محتوای اجتماعی را می‌تواند حمل کند (Hillier & Hanson, 1984). مشاهدات متعدد نشان داده

¹The Bartlett, University College London (UCL).

است که عمده تردها در سطح شهر در هر فضا نه به دلیل وجود مقصد یا مبدأ در همان فضا، بلکه به دلیل قرارگیری آن در بخشی از مسیر مبدأ به مقصد است. لازم به توضیح است که حتی حرکت هدف دار (از مبدأ به مقصد) بایستی از خطوط وابسته عبور کند (Abbaszadegan, 2002:70). بیل هیلیر نظریه خود مبنی بر حرکت طبیعی را مطرح می کند و در آن به تأثیر پیکره بندی فضایی بر حرکت عابر پیاده شکل گیری الگوهای رفتاری اجتماعی در شهر اشاره می کند. او بیان می دارد که پیکره بندی فضایی خود به تنهایی مهم ترین عامل هدایت حرکات عابر پیاده در سطح شهر است و در این زمینه عوامل محلی و خردمقیاس، مانند جاذب های فضایی و کاربری اراضی، از اهمیت کمتری برخوردارند (Rismanchian and Bell, 2010). ارتباط بین ساختار شبکه شهری و تراکم های حرکت در طول خطوط می تواند مبنای «حرکت طبیعی» نامیده شود. در این نظریه ایده اصلی این است که حرکت اساسی ترین ارتباط را با بحث پیکره بندی فضایی دارد. همچنین توزیع کاربری اراضی نیز، به دلیل تأثیر پیکره بندی بر دسترسی و نفوذپذیری، از پیکره بندی فضایی متأثر است (Hillier et al, 1987). بحران کیفیت فضاهای شهری یکی از دغدغه های اصلی تصمیم گیران فضاهای شهری جهان و ایران است. این کمبود فضاهای با کیفیت که اساساً متناسب با ادراکات و نیازهای کاربران فضاها باشد در کشور ما که سطح توسعه یافتگی کمتری دارد هویدا است. تهران کلان شهر و مرکز ایران به دلیل تمرکز اقتصادی - سیاسی دارای اهمیت ویژه ای در این حوزه است. این پژوهش در پی تحلیل منطقه پنج تهران به عنوان بخش مهمی از کلان شهر تهران، با تحلیل کیفیت های ادراکی - رفتاری کاربران به کمک شاخص های روش چیدمان فضا است.

«بیل هیلیر» پژوهشگر انگلیسی، در نظریه خود به نام «حرکت طبیعی»، تأثیر پیکره بندی فضایی در شکل گیری الگوهای رفتاری و اجتماعی می پردازد. این تئوری، بر این عقیده است که در پیچیدگی شهر، ارتباط بین اجزا و عوامل سازنده شهر، نقش مهم تری نسبت به تک تک اجزا ایفا می کند (Seamon & de Moraes Netto, 2019; Hillier et al, 1987) در واقع هیلیر نظریه خود مبنی بر «حرکت طبیعی» را مطرح و در آن به تأثیر پیکره بندی فضایی بر حرکت عابر پیاده در سطح شهر می پردازد. او بیان می دارد که پیکره بندی فضایی خود به تنهایی مهم ترین عامل حرکت عابر پیاده در سطح شهر است (Rismanchian and Bell, 2010). نظریه «چیدمان فضا»، در بن مایه خویش تلاشی است در برقرار ساختن یک رابطه علی، بین جامعه انسانی و کالبد معماری (Bafna, 2003). به یک تعبیر، ویژگی های بصری و حرکتی انسان در فضای معماری است که شکل دهنده فضای معماری و هم زمان سازنده و شکل دهنده به روابط اجتماعی است. پایه اول نظریه که عبارت است از فضا به مثابه خصیصه ذاتی فعالیت انسانی، از این نگرش سرچشمه می گیرد (Hillier et al, 2012). در مقابل این نگرش، فضا به عنوان بستری برای فعالیت قرار دارد. برای توضیح بیشتر باید گفت، در نگرش این نظریه فضا و فعالیت انسانی دو ماهیت مستقل و متفاوت نیستند. بلکه یک ماهیت واحد هستند که دو جلوه ظهور متفاوت پیدا می کنند (Jiang et al, 2000). این ماهیت واحد مستتر در انسان و ویژگی های حرکتی و بصری اوست. در واقع جوهر شکل گیری فضا و روابط انسانی، هردو انسان و ویژگی های حرکتی و بصری اوست. لذا محوریت دادن به این ویژگی های انسانی، در واقع به پیدایش مفهوم واحدی از فضای معماری و روابط اجتماعی منتهی می شود (Lage Alvim Serra & Hillier, 2017). این مفهوم واحد، شکل دهنده به پایه و پیش فرض اولیه موضوع است که فضا خصیصه ذاتی فعالیت بشری است نه بستری برای آن. پایه دوم نظریه، پیکره بندی فضایی و نقش متمایز آن در شکل دهی به

فعالیت‌های انسانی است. به بیان ساده‌تر، ویژگی‌های پیکره‌بندی فضا، در مقابل ویژگی‌های فیزیکی فضاء نقش پررنگ و پراهمیت‌تری در شکل‌دهی به فعالیت‌های انسانی دارند (Vaghaun, 2007). نهایتاً، هدف بنیادین شکل‌گیری نظریه نحو فضا، جستجوی رهیافت‌هایی برای توصیف فضای پیکره‌بندی شده است. توصیفی که بتواند منطق اجتماعی نهان در لایه‌های زیرین آن را کشف کند و مبنایی برای نظریه‌های ثانوی باشد که وقایع اجتماعی و فرهنگی را پوشش می‌دهد (Penn, 2003). به بیان بهتر، نقش فضای پیکره‌بندی شده و فرایندهای ایجاد شدن آن و معانی مختلف اجتماعی آن، هدف غایی همه این تلاش‌ها است. اینکه پدیدارهای اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی، چگونه در ارتباط مستقیم با فضای پیکره‌بندی شده تعریف می‌شوند و امتداد می‌یابند، روشنگر نقش پراهمیت این سامانه در میان سامانه‌های منطقی پژوهش معماری و شهرسازی است (Sadek & Shepley, 2016).

ریشه‌های تکنیک چیدمان فضا را می‌بایست در حوزه مطالعات فضا-ریخت‌شناسی که از جنگ جهانی دوم در دانشگاه کمبریج و به اعتبار کارهای لسلی مارتین و لیونل مارت به‌عنوان بنیان‌گذاران مرکز شکل شهری و مطالعات کاربری زمین صورت می‌گرفت دانست (Serra & Hillier, 2019). در تئوری چیدمان فضا، فضاها و مسیرها را می‌توان از یکپارچه‌ترین به جداترین بر اساس تجزیه و تحلیل یکپارچه رتبه‌بندی کرد (Negm et al, 2020, El-Darwish, 2022). کانون توجه مارتین و مارچ بر روشن کردن مشخصه‌های بنیادین هندسه شهری استوار بود. فرض‌های واقع در مطالعات ایشان مشتمل بر وجود عناصر مکانی که شکل شهری -مانند فضاها، مجراهای ترابری و مانند این‌ها - را ایجاد می‌کنند و همچنین نیاز به کم کردن این عناصر و نیز رابطه بین آن‌ها بود (Yang & Hillier, 2015). اما معرفی این نظریه را به اولین کتاب بیل هیلری بنام منطق اجتماعی فضا در سال ۱۹۸۴ می‌دانند. هیلری وهانسن در خصوص بحث

پیکره‌بندی فضایی در کتاب باارزش خود^۱ باهدف پی بردن به روابط اجتماعی در فضا نظریه‌ی چیدمان فضا را مطرح می‌کنند که در واقع ایده اصلی آن مفهوم پیکره‌بندی فضایی است که در آن ارتباط هر عنصر با دیگر عناصر کل سیستم اهمیت پیدا می‌کند. از دیدگاه این نظریه ارتباط بین فعالیت و فضا بیش از آنکه در خصیصه‌های فضا به‌صورت انفرادی قابل تعریف باشد در ارتباطات موجود بین فضاها یا همان پیکره‌بندی فضایی و نیز ارتباطات بین مخاطبین، تعاملات اجتماعی، قابل درک و تعریف است (Hillier & Hanson, 1984). این نظریه بر این نکته تأکید می‌کند که در درک عمیق فضاها شهری، نقش هر فضای شهری به‌صورت انفرادی و خصوصیات فردی آن فضا در مقیاس خرد در مقابل نقش آن در ترکیب با دیگر عناصر شهر و خصوصیاتش در مقیاس کلان و کل سیستم شهری از اهمیت کمتری برخوردار است. در ارزیابی فضا نیز مفاهیمی کلیدی چون عمق، ارتباط، کنترل، نقشه محوری، فضای محذب، فضای مقعر، خطوط محوری، هم‌پیوندی و هوشمندی بیان می‌شود. این پژوهش در خصوص کاربرد این نظریه بیان می‌کند که از این طریق می‌توان رفتارهای احتمالی در فضای شهری و پیامد اقدامات شهری بر روی این رفتارهای احتمالی پیش‌بینی کرد. مقاله‌ی^۲ از فضاهایی سخن می‌گوید که نه مبدأ و نه مقصد حرکت عابرین محسوب می‌شوند، بلکه افراد برای حرکت از مبدأ به مقصد از آن‌ها عبور می‌کنند و به بیان ارتباط مستقیم بین انتخاب این فضاهای واسط با پیکره‌بندی می‌پردازد. این پژوهش پیکره‌بندی شبکه‌ی شهری مولد اولیه‌ی الگوی حرکت در شهر و نه تأثیرگذارترین عامل بر آن معرفی می‌کند و تأثیر این عامل بر حرکت را مستقل از جاذب‌های ساخته‌شده می‌داند و توضیح می‌دهد جاذب‌ها عواملی افزاینده بر این الگوی پایه ساخته‌شده توسط پیکره‌بندی هستند. در این مقاله بیان می‌شود که جاذب‌ها و حرکت برهم تأثیر می‌گذارند، پیکره‌بندی بر آن‌ها تأثیر می‌گذارد

¹The Social Logic of Space

² "Natural movement: or, configuration and attraction in urban pedestrian movement

متنوع است اما سه شاخص اتصال، هم‌پیوندی و عمق در بیشتر مطالعات اجتماعی - رفتاری به‌عنوان شاخص‌های اصلی به فراخور زمینه تکرار شده است. بر همین اساس در این پژوهش این سه شاخص هم‌پیوندی، اتصال، عمق و ارتباط میان آن‌ها مورد بررسی قرار می‌گیرد.

اگر فضاهای شهری مناسبی همچون پارک، فضای سبز، و تعبیه مبلمان و مکان مناسبی برای ایجاد مکث در فضا مهیا نباشد، فضا دچار نقص و مشکلات بسیاری خواهد شد. اهمیت این موضوع در این هست که فراهم نمودن فضاهای متناسب با شرایط کالبدی این محدوده جهت ایجاد ارتباطات اجتماعی می‌تواند در سرزندگی و حیات شهری این منطقه تأثیرگذار بوده و حس تعلق را که به دلایل مختلفی از جمله ساخت‌وسازهای جدید، نو بودن فضا و میزان بالای اجاره‌نشینی کاهش یافته است را ارتقا داد. از سوی دیگر عدم توجه و ضرورت اجرای این پژوهش را می‌توان این‌گونه بیان نمود که کاهش تعاملات اجتماعی و عدم برقراری ارتباط در این نواحی می‌تواند سرزندگی در فضا را کاسته، امنیت را تقلیل داده، حس تعلق را تضعیف نموده و حیات اجتماعی را رو به نابودی بکشد و فضا صرفاً به یک محیط خوابگاهی تبدیل شود. با این پس‌زمینه، در این پژوهش با بررسی میدانی، پرسشنامه و نظرات ساکنین و کارشناسان چارچوبی اتخاذ خواهد شد که ویژگی‌های مطلوب این فضاها با رعایت استانداردها و شرایط منحصربه‌فرد منطقه ۵ شهر تهران منطبق باشد.

۲. روش تحقیق

روش پژوهش در پژوهش حاضر، به لحاظ هدف کاربردی بوده و از نظر ماهیت، ترکیبی از روش شبیه‌سازی، توصیفی-تحلیلی و استدلال منطقی است. روش جمع‌آوری داده‌ها ترکیبی از روش‌های کتابخانه‌ای، مشاهده بوده و برداشت میدانی بود. با مراجعه به منابع دست‌اول موجود در نوشتارهای مربوط به نظریه‌ی چیدمان فضا برای قسمت پیشینه، اسناد و منابع موجود درباره تاریخچه، مشخصات، نقشه و آمارهای مربوط به دانشگاه تهران

اما از آن‌ها تأثیر نمی‌پذیرد و عاملی مستقل معرفی می‌شود. آن بخش از حرکت عابری که توسط پیکره‌بندی شبکه تعیین می‌شود حرکت طبیعی خوانده می‌شود (Hillier et al, 1993). در سایت اسپیس سینتکس نمونه‌های تجربی و حرفه‌ای متعددی نیز برای کاربرد روش چیدمان فضا ذکر شده است که نمونه‌های زیادی از آن مربوط به کشور انگلستان است. اما در ایران، چیدمان فضا در چارچوب مطالعات آکادمیک باقی‌مانده است. اولین استفاده از مدل چیدمان فضا در ایران مربوط به استفاده از این روش در فرآیند طراحی شهری یزد است که توسط مصطفی عباس‌زادگان انجام شده است. نتایج این پژوهش نشان داده است که: فضاهای شهری بر اساس منطق ساختاری شکل می‌گیرند. همچنین تداخل در چیدمان فضا، ساختار فضایی آن را تغییر می‌دهد و تغییرات ساختاری شهر تغییرات عملکردی- رفتاری ذی‌نفعان را به دنبال خواهد داشت (Abbaszadegan, 2002). پس از آن یزدان‌فر و همکارانش از روش فضا‌آرایی برای تحلیل ساختار فضایی تبریز با محوطه‌ای مستحکم استفاده کرده‌اند. تعادل فضایی را بر هم زده و کارایی فضا را کاهش داده است (Yazdanfar et al, 2008). ریسمانچیان و سایمون بل در پژوهشی دیگر به بررسی جداسازی فضایی بافت‌های فرسوده در ساختار شهر تهران به روش آرایش فضایی پرداختند. همچنین، تفاوت بین جداسازی فضایی اجباری و انتخابی در بافت‌های مختلف شهری برجسته شده و روشی کاربردی برای شناخت این پیچیدگی ارائه شده است (Rismanchian and Bell, 2011).

در سال‌های اخیر مطالعات گسترده‌ای در مورد استفاده از چیدمان فضا در مطالعات معماری و تحلیل و طراحی فضاهای شهری در تحقیقات دانشگاهی صورت گرفته است. با این حال، علیرغم استفاده گسترده از این تکنیک و توانایی آن در مقایسه بافت اجتماعی شکل‌گیری ساختار فضایی، این ویژگی کمتر مورد توجه قرار گرفته و تنها به خود تمایزات فضایی اشاره شده است. شاخص‌ها و پارامترهای تحلیل روش چیدمان فضا نسبتاً

^۱www.spacesyntax.net

همسایگی خود است. مقدار عددی اتصال بیان کننده تعداد دسترسی های متممی به فضای مورد نظر است (Serra and Hillier, 2019). آشکارترین پارامتر تحلیل ریخت شناسی است. در واقع به عنوان تعداد نقاطی تعریف می شود که یک نقطه به طور مستقیم با نقاط دیگر ارتباط برقرار می کند. اتصال ساده ترین روش برای ارزیابی رتبه بندی گره ها در یک گراف ارتباطی است. اتصال به عنوان تعداد نقاطی تعریف می شود که یک نقطه به طور مستقیم با نقاط دیگر ارتباط برقرار می کند.

ج- پارامتر عمق: مبنای شکل گیری عمق بر اساس تعداد قدم هایی است که برای گذر از یک نقطه به نقاط دیگر باید طی شود. یک نقطه در صورتی عمیق خوانده می شود که قدم های متعددی بین آن و دیگر نقاط موجود باشد (Yang & Hillier, 2015). مفهوم کاربری عمق در ارتباط با فضاها، منطبق بر جدایی گزینی یک فضای شهری خاص از کلیت پیکربندی فضایی است. ساکنین فضاها با عمق بیشتر از لحاظ قومیت، شیوه سکونت و چه به لحاظ وقوع جرم، متمایز از دیگر قسمت های پیکربندی فضایی شهر هستند (Holscher et al, 2012). به طور ساده می توان گفت که عمق تعداد فضاهایی است که در شهر عبور می کنیم تا به فضاهای قیمت و اجاره زمین در سطح پایین و بیشتر کاربری های مزاحم و دارای راندمان و بازدهی پایین را به سمت خود جلب می نمایند. در حقیقت افزایش عمق فراگیر یعنی افزایش تعداد فضاهای واسط برای رسیدن به فضاهای مورد نظر است.

مراحل انجام پژوهش

روش تهیه نقشه خطی بدین صورت است که ابتدا تمامی فضاهای شهری به صورت فضاهای محدب تقسیم بندی می شوند. منظور از فضای محدب فضایی است که اگر ناظر از داخل این فضا به تمامی نقاط دیگر این فضا نگاه کند، خط فرضی دید لبه های فضا را قطع نکند (Osmond, 2011). نکته مهم این است که کل شهر با کمترین تعداد این فضاهای محدب پوشیده شوند. در مرحله بعد خطوط مورد نظر رسم می شوند. روش کار بدین صورت است که این خطوط باید از داخل تمام فضاهای محدب فرضی عبور داده شوند به طوری که کل شهر با طولانی ترین خطوط و با کمترین تعداد خط پوشیده شود. بدین صورت یک خط

برای نمونه ی موردی جمع آوری شده است. در ادامه با استفاده از روش مطالعات میدانی، نقشه های GIS مربوط به منطقه پنج که در پی بررسی های پایان نامه دکتری دریافت شده بود، تدقیق و به روزرسانی شد. پس از تکمیل نقشه، پلان نمونه ی موردی توسط نرم افزار دپت مپ مورد تحلیل و ارزیابی قرار گرفت و در نهایت با تولید نقشه های تحلیلی و جداول مربوط، نتایج با استفاده از روش استدلال منطقی تحلیل و بررسی شدند.

شاخص های تحلیل چیدمان فضا

الف- همپیوندی: میزان یکپارچگی آن را با کل شهر نشان می دهد. مطالعات متعدد نشان داده است که چگونگی پراکندگی ارزش هم پیوندی در سطح شهر با چگونگی حرکت عابران، مکث آن ها در فضا و در نتیجه برقراری تعامل اجتماعی بین آن ها همبستگی قوی دارد (Penn, 2003). ارزش میزان هم پیوندی هر خط (فضا)، میانگین تعداد خطوط (یا فضاهای) واسطی است که بتوان از آن به تمام فضاهای شهر رسید؛ یا به عبارتی، میانگین تعداد تغییر جهانی است که بتوان از آن فضا به تمام فضاهای شهر رسید (Sadek and Shepley, 2016). بنابراین، هم پیوندی در روش چیدمان فضا مفهومی ارتباطی دارد؛ نه مفهومی فاصله ای و متریک. بنابراین، در تحلیل چیدمان یا تعداد نقاط اتصال بین خط («عمق» فضایی، مفهوم مصداق «فاصله متری» مبدأ و مقصد) بیشتر از پیش مفهوم پیدا می کند. به طور کلی برای نمایش میزان هم پیوندی از طیف رنگی قرمز، نارنجی، زرد، سبز و آبی به ترتیب بیشترین تا کمترین هم پیوندی استفاده می شود. هر چه خطوط به طیف قرمز نزدیک تر باشد آن خطوط هم پیوند تر هستند و هر چه به طیف آبی نزدیک تر باشند دارای ارزش هم پیوندی پایین تری هستند.

ب- پارامتر اتصال: مفهوم عینی اتصال به معنای ارتباط فضایی و نشان دهنده میزان ارتباط محورها و گره ها با دیگر گره های واحد

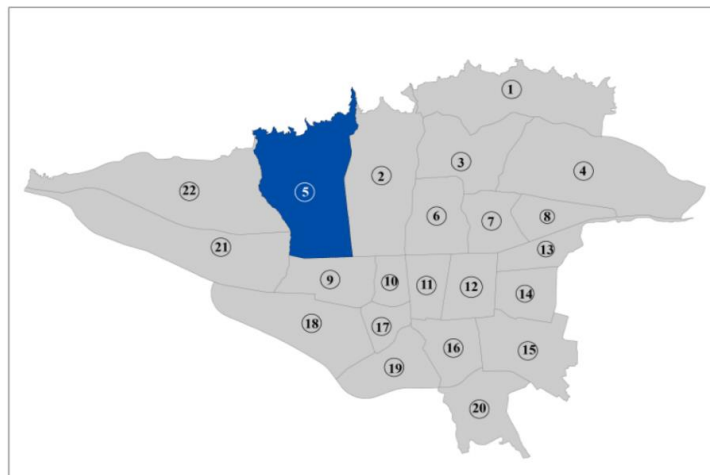
^۱Integration

^۲Connectivity

داده شد که بیشترین و کمترین مقدار هریک از شاخص‌ها مربوط به کدام‌یک از لکه‌ها است.

۲.۱. معرفی محدوده مورد مطالعه

منطقه پنج شهرداری تهران در شمال غربی شهر تهران واقع گردیده است. پیش از شکل‌گیری منطقه ۲۲ شهر تهران، منطقه ۵ به‌عنوان غربی‌ترین حد شهر تهران به حساب می‌آمده است. این منطقه در ۵۴۱۳ هکتار، جمعیتی در حدود ۸۹۷ هزار نفر را در خود جای داده است. منطقه از قسمت شمالی به ارتفاعات شمال تهران، از شرق به بزرگراه آیت‌الله اصفهانی، از جنوب به جاده مخصوص کرج و از غرب به مسیل کن محدود می‌گردد. منطقه ۵ از شرق همسایه منطقه ۲، از جنوب مجاور منطقه ۴ و از غرب در مجاورت منطقه ۲۰ و ۲۲ است.

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی محدوده مورد مطالعه، (Source: Authors, 2022)

می‌کند. سه مؤلفه اتصال، یکپارچگی و عمق با توجه به مقیاس محدوده بدین شرح است:

– کیفیت اتصال و پیوستگی فضاهای باز

با توجه به ساختار نسبتاً شطرنجی محدوده مطالعاتی معابر اصلی که نقش شریانی دارند بیشترین پتانسیل از جهت کیفیت اتصالی فضاها را دارند. کمترین مقدار هم منتهی به مجموعه‌های مسکونی می‌شود. در این معابر به دلیل بن‌بست بودن و تأکید بر نقش محلی بودن آن‌ها میزان اتصال‌پذیری به

می‌تواند از چندین فضای محدب در آن واحد عبور کند. بنابراین با توجه به موارد مذکور، در ابتدا باید نقشه محوری بر اساس طولانی‌ترین خطوط دید و دسترسی به‌صورت دستی در محیط اتوکلد یا توسط نرم‌افزارهای رایانه‌ای به‌صورت خودکار ترسیم شود. که با توجه به داده‌های موجود و نرم‌افزارهای در دسترس در این پژوهش نقشه محوری به‌صورت دستی در محیط اتوکلد ترسیم شد. دپث مپ یکی از برنامه‌هایی است که برای استفاده در تحقیقات دانشگاهی طراحی شده است. این برنامه می‌تواند عمق نقاط و مقدار همپوندی، اتصال، عمق، کنترل، انتخاب و دسترسی و وضوح را با استفاده از نقشه محوری و نقشه چندضلعی‌های محدب تعیین کند. این نرم‌افزار یک ابزار برای تجزیه و تحلیل توپولوژیک است. طرح‌بندی از طریق همپوشانی گراف‌ها و نمودار تجزیه و تحلیل می‌شوند. بر اساس مطالعات شناخت پایان‌نامه دکتری نویسنده فضاهای عمومی منطقه پنج شناسایی و نتایج تحلیل‌های چیدمان فضا متناسب با آن‌ها تطبیق

۳. یافته‌های پژوهش

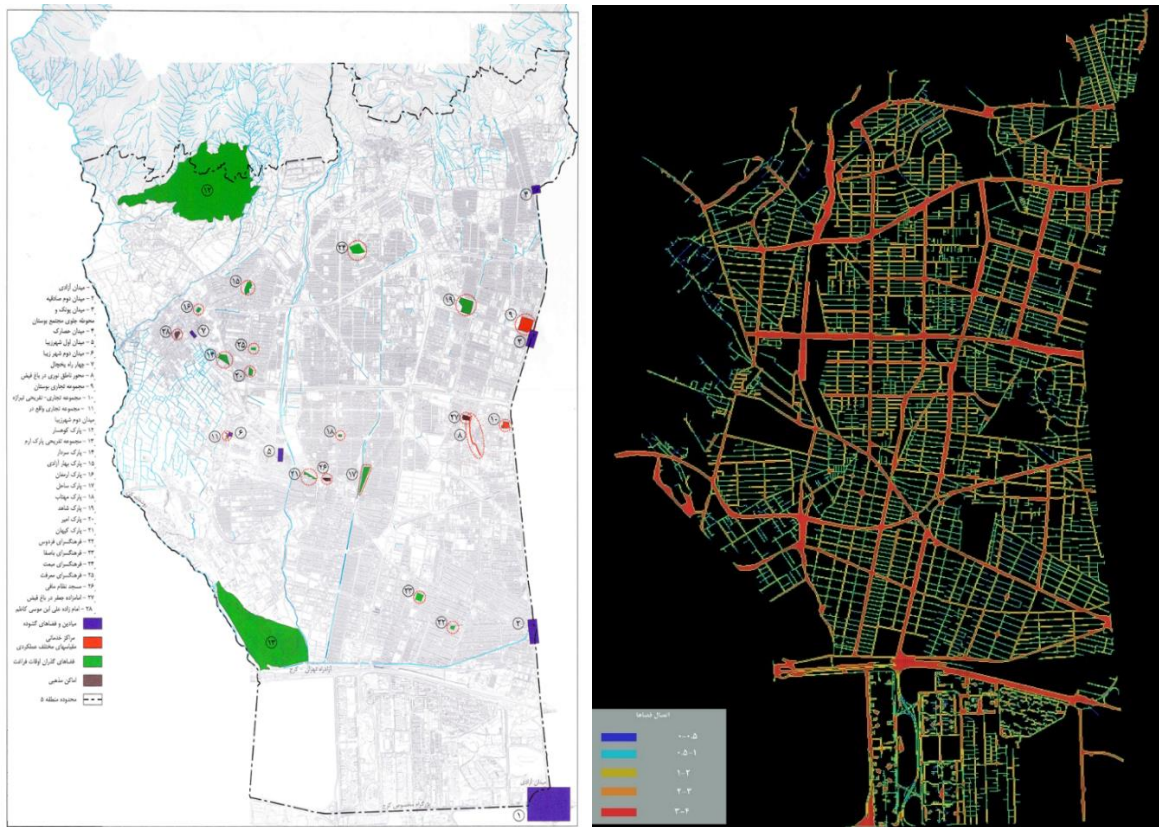
در این بخش در ادامه بررسی تحلیلی فضاهای شهری منطقه پنج به کمک نرم‌افزار دپث مپ و با تکنیک چیدمان فضا کیفیت‌های محیطی تأثیرگذار بر فضاهای شهری که در بخش‌های قبل تبیین شدند بررسی می‌شوند. با توجه به اهمیت ساختار و هم‌پیوندی کل مجموعه تحلیل‌های در سطح کل منطقه پنج صورت گرفته است. به‌صورت کلی هر یک از مؤلفه‌های تکنیک چیدمان فضا این کیفیات محیطی را تحلیل

اصلی و البته فرم خطی منتهی به معابر بیشترین مقدار اتصال فضایی را دارند.

مجموعه فضاهای شهری دیگر کمتر است. با توجه به تعیین فضاهای بالقوه جمعی بر اساس مطالعات شناخت، لکه‌ها عمومی ۱۱، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ به علت قرارگیری در بر معبرهای

Name (column locked and cannot be edited)		
Connectivity		
Values		
Value	Attribute	Selection
Average	2.86509	No Value
Minimum	0	No Value
Maximum	4	No Value
Std Dev	0.904547	No Value

شکل ۲. بیشترین، کمترین، متوسط و انحراف معیار مقدار شاخص پیوستگی در منطقه پنج، (Source: Authors, 2022)

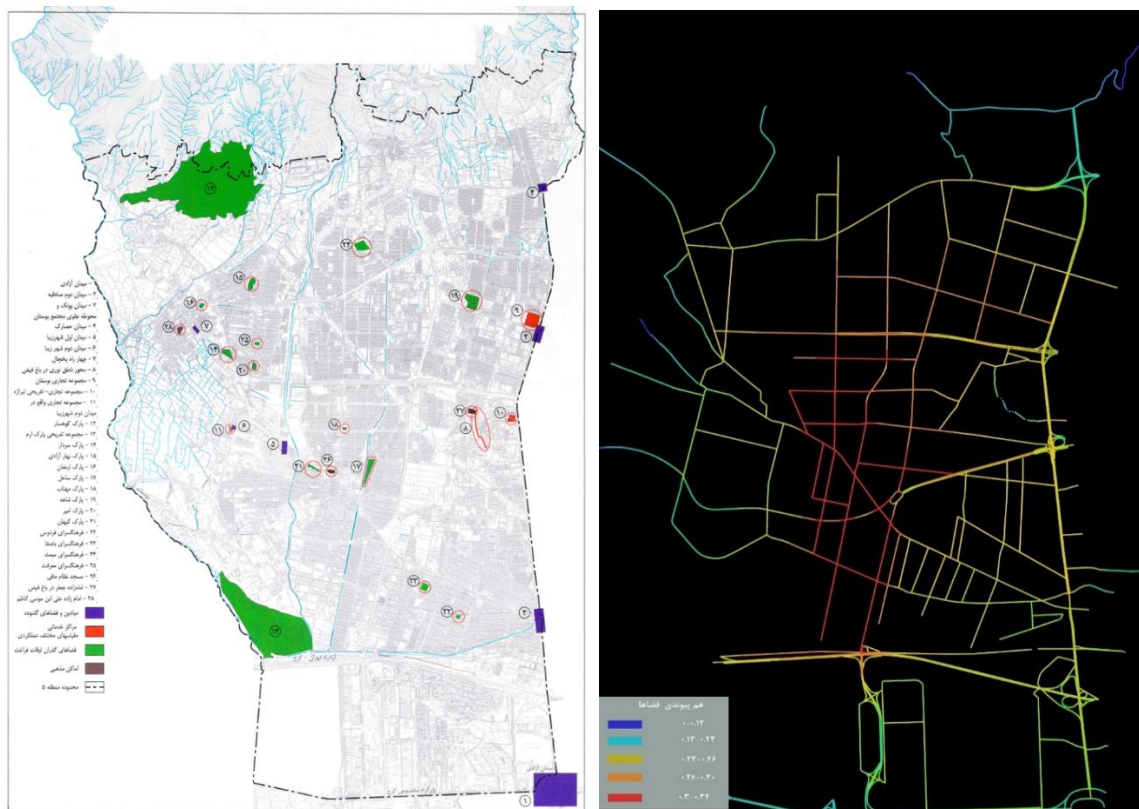
شکل ۳. تحلیل میزان اتصال بصری فضاهای باز منطقه پنج تهران به کمک تحلیل ایزووایست، (Source: Authors, 2022)

به تعیین فضاهای بالقوه جمعی بر اساس مطالعات شناخت، لکه‌ها عمومی ۲، ۵ و ۱۳ بیشترین امکان برای برقراری تعاملات اجتماعی را به دلیل میزان هم‌پیوندی فضایی با شهر دارند.

- یکپارچگی و هم‌پیوندی فضایی بر اساس فرم ساختار فضایی موردنظر بیشترین میزان هم‌پیوندی در مرکز منطقه به سمت جنوب قرار دارد. با توجه

Integration_Hh_		
Values		
Value	Attribute	Selection
Average	0.258126	No Value
Minimum	0.106466	No Value
Maximum	0.37295	No Value
Std Dev	0.0538499	No Value

شکل ۴. بیشترین، کمترین، متوسط و انحراف معیار مقدار شاخص هم پیوندی در منطقه پنج (Source: Authors, 2022)

شکل ۵. تحلیل میزان هم پیوندی و یکپارچگی فضاهای باز منطقه پنج تهران به کمک تحلیل اکس، (Source: Authors, 2022)

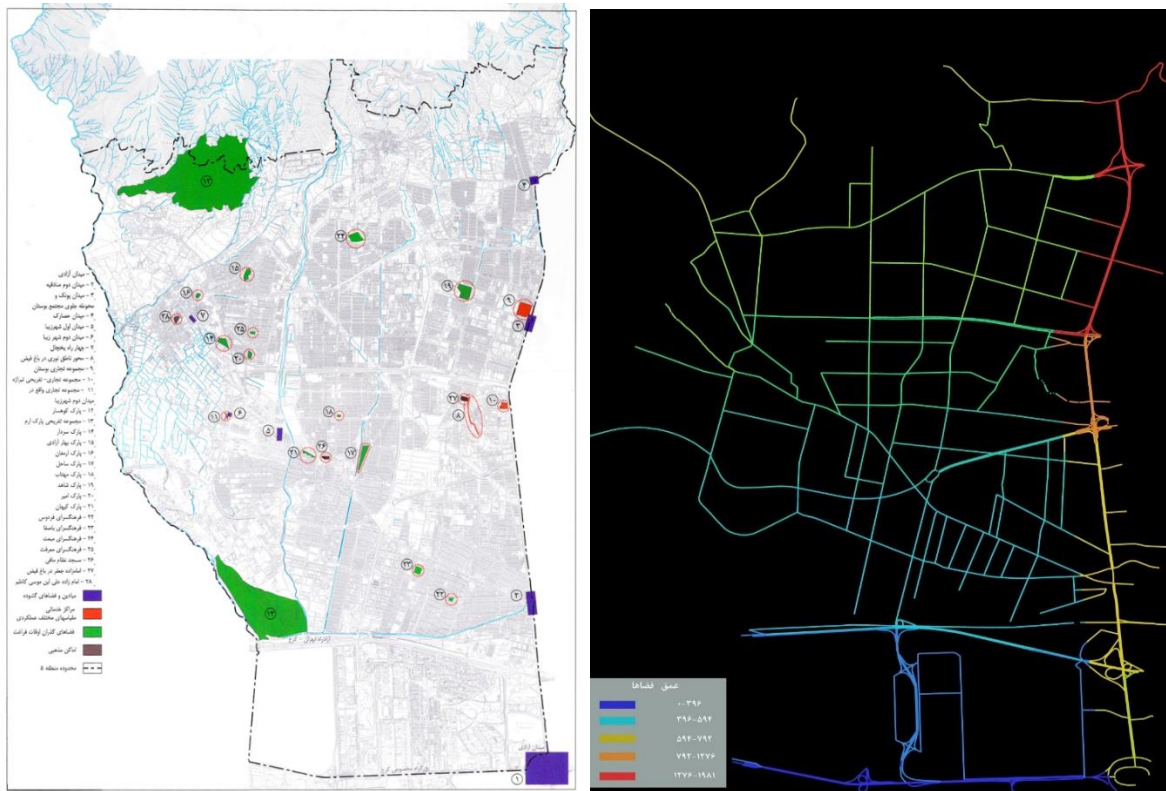
کیفیت عمق فضاهای باز

بخش‌های غربی و شمالی منطقه ۵ عمق فضایی بیشتری دارند. توپوگرافی مناطق شمالی بر فرم دسترسی‌ها تأثیر گذاشته و عمق فضایی بیشتر این نواحی را نسبت به مناطق جنوب منطقه سبب شده است. با توجه به تعیین فضاهای بالقوه جمعی بر اساس مطالعات شناخت، لکه‌ها عمومی ۸ و ۹ بیشترین عمق فضایی را داشته و نسبت به فضاهای دیگر جدا افتاده‌تر از

جریان‌های فضاهای عمومی است. در این تحلیل عملکرد و کاربری نقش تعیین‌کننده‌ای در تلقی مناسب و یا عدم تناسب این شاخص دارند. چراکه در محدوده‌های مسکونی به دلیل اهمیت مفاهیم محرمیت و غریب‌گز بودن شهرسازی اسلامی می‌تواند به‌عنوان حسن تلقی و در فضاهای شهری عمومی و خدماتی به دلیل ایجاد ناامنی یک عیب تلقی گردد.

Name		
Depthmap Ref		
Values		
Value	Attribute	Selection
Average	990.5	No Value
Minimum	0	No Value
Maximum	1981	No Value
Std Dev	572.154	No Value

شکل ۶. بیشترین، کمترین، متوسط و انحراف معیار مقدار شاخص عمق در منطقه پنج، (Source: Authors, 2022)

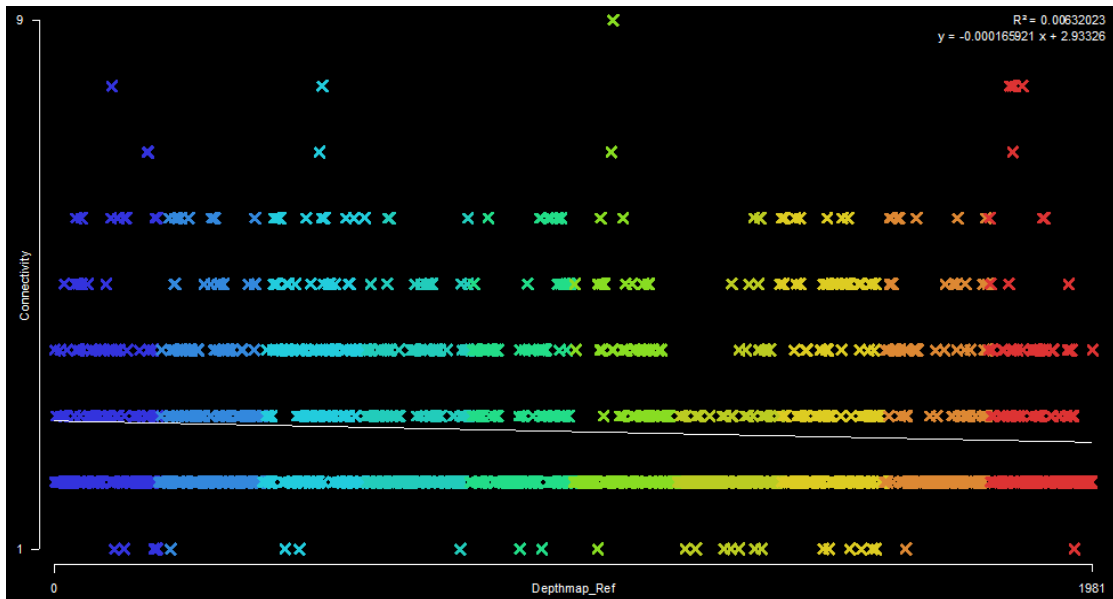

شکل ۷. تحلیل میزان عمق فضاهای باز منطقه پنج تهران به کمک تحلیل اکس، (Source: Authors, 2022)

بررسی هم‌زمان شاخص‌های عمق و اتصال فرم نموداری زیر را سبب شده است. ارتباط نسبتاً ضعیفی بین این دو شاخص و ادراک ساکنین در فضاها وجود دارد ($R^2 = 0/006$). یعنی لزوماً با افزایش عمق، اتصال و پیوستگی فضاهای منطقه پنج کاهش یا افزایش نمی‌یابد.

میزان قابلیت درک فضا از مقایسه شاخص‌های تحلیل کیفیت فضا

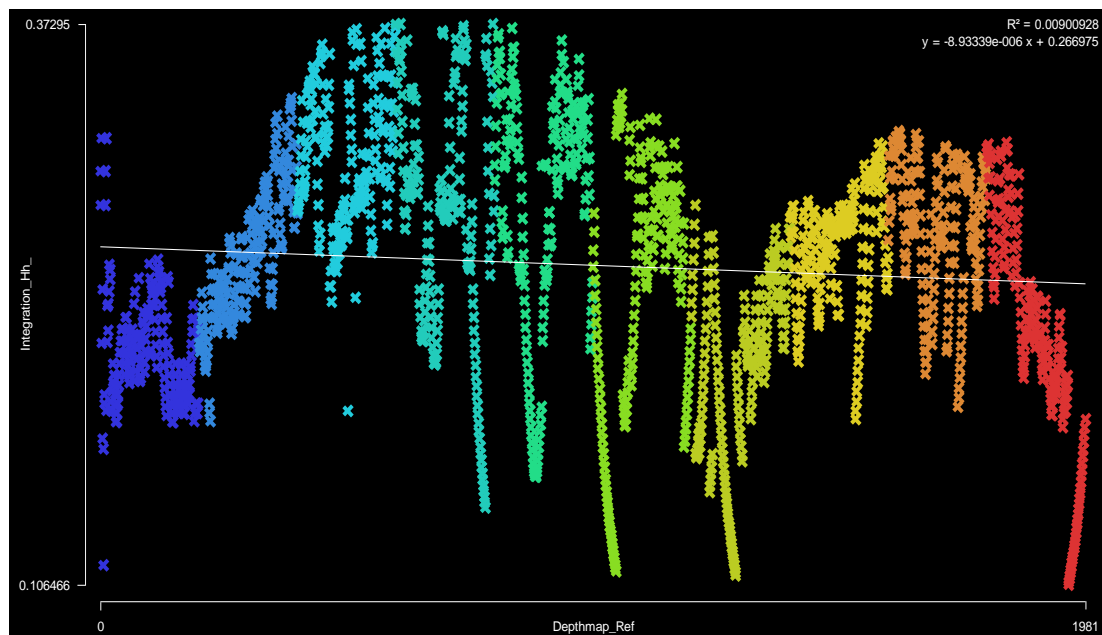
بررسی رابطه بین شاخص‌های مختلف همچون: عمق، پیوستگی و یکپارچگی بصری، میزان قابلیت درک فضا را برای ساکنین نشان می‌دهد. هرچقدر نمودار به حالت خطی نزدیک‌تر باشد، عدد R^2 بیشتر و ارتباط بین این دو متغیر قوی‌تر بوده و در نتیجه قابلیت درک فضا برای ساکنین بیشتر است. بر همین مبنا به بررسی شاخص‌های مختلف بر اساس مقدار آن‌ها در منطقه پنج پرداخته شد.

شکل ۸. مقایسه و ارتباط بین شاخص‌های عمق و اتصال در منطقه پنج تهران، (Source: Authors, 2022)

بررسی هم‌زمان شاخص‌های عمق و هم‌پیوندی فرم نموداری زیر را سبب شده است. ارتباط نسبتاً ضعیفی بین این دو شاخص و ادراک ساکنین در فضاها وجود دارد

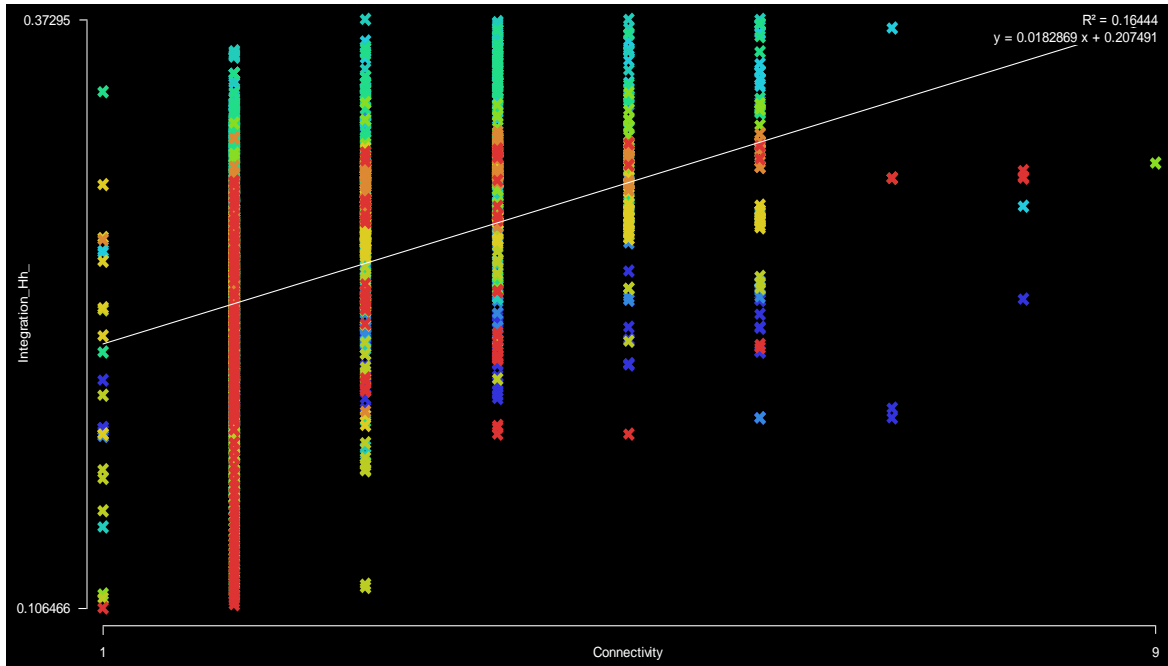
بررسی هم‌زمان شاخص‌های عمق و هم‌پیوندی فرم نموداری زیر را سبب شده است. ارتباط نسبتاً ضعیفی بین این دو شاخص و ادراک ساکنین در فضاها وجود دارد

شکل ۹. مقایسه و ارتباط بین شاخص‌های عمق و هم‌پیوندی در منطقه پنج تهران، (Source: Authors, 2022)

بررسی هم‌زمان شاخص‌های اتصال و هم‌پیوندی فرم نموداری زیر را سبب شده است. ارتباط نسبتاً مناسبی بین این دو شاخص و ادراک ساکنین در فضاها نسبت از بررسی مقایسه‌ای شاخص‌های قبلی وجود دارد (R² = ۰/۱۶). یعنی

عموماً با افزایش اتصال، هم‌پیوندی فضاها در منطقه پنج افزایش می‌یابد. بنابراین تحلیل هم‌زمان این دو شاخص در فضاها مورد نظر منطقه ۵ بیشترین قرابت را با تحلیل کیفیت‌های تأثیرگذار بر فضاها می‌دارند.

شکل ۹. مقایسه و ارتباط بین شاخص‌های هم‌پیوندی و اتصال در منطقه پنج تهران، (Source: Authors, 2022)

جدول ۱. جمع‌بندی مقادیر محاسبه‌شده از تحلیل چیدمان فضای کیفیت‌های محیطی منطقه

میزان R نسبت		کمترین مقدار	بیشترین مقدار	انحراف معیار	متوسط مقدار	شاخص
هم‌پیوندی	عمق	۰	۴	۰/۹	۲/۸۶	اتصال و پیوستگی
۰/۱۶	۰/۰۰۶					
اتصال	هم‌پیوندی	۰	۱۹۸۱	۵۷۲/۱۵	۹۹۰/۵	عمق
۰/۰۰۶	۰/۰۰۹					
عمق	اتصال	۰/۳۷	۰/۱	۰/۰۵	۰/۲۵	هم‌پیوندی
۰/۰۰۹	۰/۱۶					

(Source: Authors, 2022)

تصمیم‌گیرندگان است. برای رسیدن به این اطمینان، از روش‌های گوناگونی چون روش‌های هنری، علوم اجتماعی و روان‌شناسی محیطی بهره برده شده است. یکی از روش‌هایی که در چند دهه اخیر ابداع گردیده و تکمیل شده، روش چیدمان فضا است. این روش رابطه ترتیبی و چیدمانی کلیه فضاها را با یکدیگر تجزیه و تحلیل می‌کند و ویژگی‌های فضاها را به صورت گرافیکی و نیز به صورت پارامترهای ریاضی ارائه می‌دهد. بنا به نظریه چیدمان فضا، ترتیب قرارگیری فضاها در کنار یکدیگر تأثیری مستقیم بر نحوه استفاده از فضاها دارد. در این پژوهش الگوهای

۴. بحث و نتیجه‌گیری

یکی از اهداف مهم طراحی و برنامه‌ریزی شهری ارتقای کیفی محیط‌زیست شهروندان و تعامل مثبت آنان با فضای کالبدی شهر است. به منظور دستیابی به چنین هدفی در فرایند تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی، سناریویی تعریف می‌گردد که بهبود ارتباط انسان‌ها با یکدیگر و با فضاها را به شکل کالبدی ارائه می‌دهد. اطمینان از به واقعیت پیوستن چنین سناریویی از دغدغه‌های مهم طراحان و

معماری است و نتایج آن قابلیت تعمیم ۱۰۰ درصد ندارد و نیازمند بررسی‌های مکمل عینی و ذهنی توسط محققان دیگر است. اما تحلیل فضاهای یک منطقه به صورت مجموعه‌ای در مقیاس کلان و با تأکید بر موضوع خرد الگوهای رفتاری- ادراکی برای اولین بار صورت گرفته و می‌تواند آغازگر مطالعات دیگر این حوزه با تأکید بر سلسله‌مراتب مقیاس خرد تا کلان باشد.

شناسایی و برنامه‌ریزی قرارگاه‌های رفتاری، از جمله مهم‌ترین عوامل ایجاد سرزندگی فضاهای شهری هستند. در مطالعات که در گذشته زمینه الگوهای رفتاری- ادراکی در فضای شهر انجام شده است، اغلب کمی و فارغ از بعد مکان بوده است. این تحقیق جنبه‌ای نوآورانه به این نوع تحقیقات اضافه نمود و برای پر کردن حلاء تحقیقات قبل، با بهره‌گیری از تکنیک چیدمان فضا سعی در شناسایی میزان اهمیت و تأثیر هریک از فضاهای شهری در ایجاد قرارگاه‌های رفتاری شده تا سهم هریک از این فضاها در ایجاد تعاملات اجتماعی و باززنده‌سازی فضاهای شهری مشخص شود.

ارتباط پیچیده بین طراحی شهری و رفتار عابر پیاده یک تمرکز محوری در زمینه‌های تحقیق مختلف بوده است که روش‌های چندوجهی که محیط‌های شهری شکل می‌گیرند و توسط آن شکل می‌گیرند را روشن می‌کند. تجزیه و تحلیل جامع منطقه ۵، در کنار مطالعات قبلی انجام شده، دانش موجود را در جنبه‌های قابل توجهی تأیید و متفاوت می‌کند. کاوش انتقادی رفتارهای عابر پیاده برجسته شده در پیشینه، مانند آنچه توسط Turner (2002)، ترسیم شده است، نقش حیاتی ادراک بصری در پیمایش فضاهای شهری را تأکید کرده است. این موضوع با یافته‌های مربوط به "میزان قابلیت درک فضا" در منطقه ۵ همخوانی دارد که نشان می‌دهد ادراک و در نتیجه استفاده از فضاهای شهری توسط ساکنان به شدت به شاخص‌های مختلفی مانند عمق، اتصال و

ادراکی- رفتاری کاربران در فضاهای عمومی منطقه پنج تهران با استفاده از روش چیدمان فضا بررسی شدند. با توجه به اهمیت ساختار و همپوندی کل مجموعه تحلیل‌های در سطح کل منطقه پنج صورت گرفته است. به صورت کلی هریک از مؤلفه‌های تکنیک چیدمان فضا این کیفیات محیطی را تحلیل می‌کند. سه مؤلفه اتصال، یکپارچگی و عمق با توجه به مقیاس محدوده بررسی شدند. با توجه به ساختار نسبتاً شطرنجی محدوده مطالعاتی معابر اصلی که نقش شریانی دارند بیشترین پتانسیل از جهت کیفیت اتصالی فضاها را دارند. کمترین مقدار هم منتهی به مجموعه‌های مسکونی می‌شود. در این معابر به دلیل بن‌بست بودن و تأکید بر نقش محلی بودن آن‌ها میزان اتصال‌پذیری به مجموعه فضاهای شهری دیگر کمتر است. بر اساس فرم ساختار فضایی موردنظر بیشترین میزان همپوندی در مرکز منطقه به سمت جنوب قرار دارد. بخش‌های غربی و شمالی منطقه ۵ عمق فضایی بیشتری دارند. توپوگرافی مناطق شمالی بر فرم دسترسی‌ها تأثیر گذاشته و عمق فضایی بیشتر این نواحی را نسبت به مناطق جنوب منطقه سبب شده است. بررسی هم‌زمان شاخص‌های اتصال و همپوندی فرم نموداری (تصویر ۱۰) را سبب شده است. ارتباط نسبتاً مناسبی بین این دو شاخص و ادراک ساکنین در فضاها نسبت از بررسی مقایسه‌ای شاخص‌های قبلی وجود دارد ($R^2 = 0.16$). یعنی عموماً با افزایش اتصال، همپوندی فضاهای منطقه پنج افزایش می‌یابد. بنابراین تحلیل هم‌زمان این دو شاخص در فضاهای موردنظر منطقه ۵ بیشترین قرابت را با تحلیل کیفیت‌های تأثیرگذار بر فضاهای عمومی دارند.

تحلیل چیدمان فضا با تأکید بر حرکت طبیعی کاربران در فضاهای عمومی بدون پیش‌داوری و با قبول تأثیر مستقیم فضاها در شکل‌دهی رفتار کاربران شکل گرفته است. این روش یک ابزار تصمیم‌ساز در حوزه‌های مختلف شهرسازی-

یکپارچگی بصری وابسته است. همچنین بررسی "کیفیت اتصال"، اهمیت شناسایی شده مسیرهای اصلی و شریانی در فراهم کردن اتصال فضایی قوی در منطقه ۵ با یافته‌های [Bahrami \(2010\)](#) همسو است. بحرینی تأثیر طراحی فیزیکی، به ویژه در میدان، را بر حرکت عابران پیاده مورد بررسی قرار داد، در نتیجه تأثیر مشهود طراحی ساختاری بر حرکت و تعامل عابر پیاده را تأکید کرد که در لکه‌های عمومی مانند ۱۱، ۱۳، ۱۴ و ۱۵ قابل مشاهده بود.

یافته‌های مطالعه حاضر در مورد "یکپارچگی و انسجام فضایی" که بر مرکزیت جنوب منطقه به عنوان داغ‌ترین نقطه برای یکپارچگی فضایی تأکید کرد، بالقوه می‌تواند با مفاهیم پیشنهادی [Papadimitriou \(2015\)](#) همبستگی داشته باشد. او بر عوامل انسانی در رفتارها و تعاملات عابران پیاده در متن‌های شهری تأکید کرد، پیشنهاد کرد که مناطق با یکپارچگی فضایی افزایش یافته، مانند لکه‌های عمومی ۲، ۵ و ۱۳، در واقع ممکن است عرصه‌های مساعدی برای تعاملات اجتماعی پویا و رفتارهای جمعی باشند. علاوه بر این، مشاهدات مربوط به "کیفیت عمق فضاهای باز" در منطقه ۵، به ویژه در ارتباط با عمق فضایی و انزوای لکه‌های عمومی ۸ و ۹، با کار [Soleimani et al \(2017\)](#)، تا حدودی همخوانی دارد. آنها تأثیر ویژگی‌های فیزیکی-بصری را بر اخلاق و رفتار شهروندان در محیط‌های شهری بررسی کردند و در نتیجه مفهوم اهمیت عمق فیزیکی و چیدمان فضاهای شهری، به ویژه در مناطق مسکونی، را در تعریف تعاملات اجتماعی و ادراک ساکنان از حریم خصوصی و امنیت تقویت کردند.

با ترکیب این مشاهدات، تحلیل منطقه ۵ ارتباط مهمی را بین فیزیکی بودن فضاهای شهری و رفتارهای روانشناختی و اجتماعی ساکنان آن برقرار می‌کند. در حالی که مشاهدات محوری محققانی مانند [Hillier \(2007\)](#) و [Yong et al](#).

(2017)، را که به ویژگی‌های توپولوژیکی و وضعیت اجتماعی-اقتصادی پرداخته‌اند تأیید می‌کند، یافته‌های حاضر درکی ظریف از اینکه چگونه ساختار فضایی و کیفیت‌های محیطی با ابعاد روان‌شناختی و اجتماعی-فرهنگی در شکل‌دهی رفتار عابر پیاده درهم تنیده شده‌اند، ایجاد می‌کند. این تقاطع بین ابعاد ساختاری، ادراکی و اجتماعی در طراحی شهری، ناشی از مطالعه، ضرورت رویکردی جامع در تلاش‌های برنامه‌ریزی و طراحی شهری آینده را مطرح می‌کند. این روش‌شناسی نه تنها باید حوزه‌های فیزیکی و ادراکی بلکه باید ابعاد غنی اجتماعی-فرهنگی و روان‌شناختی را که رفتارها و تعاملات عابر پیاده را در فضاهای شهری اشباع می‌کنند، در بافت خود بیامیزد. بنابراین، پرورش شهرنشینی که صرفاً یک موجودیت فیزیکی نیست بلکه یک موجود اجتماعی زنده و تنفس‌کننده است که به طور هماهنگ جنبه‌های مختلف تجربه و تعامل انسانی را درهم می‌آمیزد.

با توجه به جنبه‌های نوآورانه این تحقیق که در پاراگراف بالا بیان شد؛ متناسب با موضوع و موضع پژوهش پیشنهادات جهت بهبود منطقه پنج تهران عنوان می‌گردد. این پیشنهادات بدین شرح است:

- ایجاد سیاست‌های مناسب محلی (NGOها و CBOها)
- بهبود مشوق‌های توسعه شهری و ایجاد پتانسیل‌های مشارکتی
- اختصاص وام برای ساماندهی زمین‌های قهوه‌ای به استفاده از نظرات ساکنین شهر (مشارکت مردمی)
- اطلاع‌رسانی به ساکنین از روند پروژه‌های توسعه درونی شهر، ایجاد سیستم اطلاعاتی و افزایش آگاهی در مقیاس زمانی و هزینه‌ای مداخله (بانک اطلاعاتی جمعیتی، مشاغل و غیره)

- Hamedani Golshan, H., Motallebi, G., Behzadfar, M. 2020. The Relationship between Spatial Configuration and Social Interaction in Tehran Residential Environments: Bridging the Gap between Space Syntax and Behaviour Settings Theories', *Soffeh*, 30(1), pp. 59-76. 10.29252/soffeh.30.1.59(In Persian)
- Haq, S., & Luo, Y., 2012. Space syntax in healthcare facilities research: A review. *HERD: Health Environments Research & Design Journal*, 5(4), pp.98-117. <https://doi.org/10.1177/193758671200500409>
- Hegazi, Y. S., Tahoon, D., Abdel-Fattah, N. A., & El-Alfi, M. F. 2022. Socio-spatial vulnerability assessment of heritage buildings through using space syntax. *Heliyon*, 8(3), e09133. <https://doi.org/10.1016/j.heliyon.2022.e09133>
- Hillier, B., Hanson, J. and Graham, H., 1987. Ideas are in things: an application of the space syntax method to discovering house genotypes. *Environment and Planning B: planning and design*, 14(4), pp.363-385. <https://doi.org/10.1068/b140363>
- Hillier, B., Penn, A., Hanson, J., Grajewski, T. and Xu, J., 1993. Natural movement: or, configuration and attraction in urban pedestrian movement. *Environment and Planning B: planning and design*, 20(1), pp.29-66. <https://doi.org/10.1068/b200029>
- Hillier, W.R.G., 2016. What are cities for? And how does it relate to their spatial form?. *The Journal of Space Syntax*, 6(2), pp.199-212. URI: <https://discovery.ucl.ac.uk/id/eprint/1476957>
- Hölscher, C., Brösamle, M. and Vrachliotis, G., 2012. Challenges in multilevel wayfinding: A case study with the space syntax technique. *Environment and Planning B: Planning and Design*, 39(1), pp.63-82. <https://doi.org/10.1068/b34050t>
- Izadi, M. S., & Sharifi, A. 2015. Evaluating Carl frish's Design on Spatial Structure
- ایجاد الگوهای کاربری زمین و تراکم‌سازی مناسب استفاده از طرح‌های توانمندسازی و طرح‌های موضعی و موضوعی
- کنترل گسترش خزنده و پراکنده اسکان‌ها
- تأکید بر توسعه میان‌افزار و استفاده از کاربری‌های مختلط جهت توسعه مجدد
- تأکید بر اهداف اجتماعی و اقتصادی در کنار اهداف زیست‌محیطی
- فهرست منابع**
- Abbaszadegan, M. 2002. The method of space arrangement in urban design with a view of Yazd city, *Urban Management Quarterly*, No. 9, pp. 66-75. (In Persian)
- Alidoust Masouleh S., & Haghghatbin M. 2022. Using Space Syntax to Analyze Behavior Setting; Case Study: Neighborhood Parks in District 5 of Tehran Municipality. *Naqshejahan*. 11 (4):1-24. URL: <http://dorl.net/dor/20.1001.1.23224991.1400.11.4.2.1> (In Persian)
- Bafna, S., 2003. Space syntax: A brief introduction to its logic and analytical techniques. *Environment and behavior*, 35(1), pp.17-29. <https://doi.org/10.1177/0013916502238863>
- Cabrera-Arnau, C., & Bishop, S. R. 2021. Urban population size and road traffic collisions in Europe. *PLoS one*, 16(8), e0256485. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0256485>
- El-Darwish, I. I. 2022. Enhancing outdoor campus design by utilizing space syntax theory for social interaction locations. *Ain Shams Engineering Journal*, 13(1), 101524. <https://doi.org/10.1016/j.asej.2021.06.010>
- Franz, G., & Wiener, J.M., 2008. From space syntax to space semantics: a behaviorally and perceptually oriented methodology for the efficient description of the geometry and topology of environments. *Environment and planning b: planning and design*, 35(4), pp.574-592. DOI:10.1068/b33050

- <https://www.semanticscholar.org/paper/The-convex-space-as>
- Penn, A., 2003. Space syntax and spatial cognition: or why the axial line?. *Environment and behavior*, 35(1), pp.30-65. <https://doi.org/10.1177/0013916502238864>
- Poordehghan, H., & Khastou, M. 2022. Analyzing the Relationship between the Permeability Quality and Behavioral Patterns in Commercial Spaces. *Journal of Architectural Thought*, 6(11), 177-192. doi: 10.30479/at.2022.13042.1486
- Rismanchian, O., & Bell, S. 2011. A study over spatial segregation of deprived areas in spatial structure of Tehran by using space syntax technique. *The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar*, 8(17), 69-80. (In Persian)
- Sadek, A.H. & Shepley, M.M., 2016. Space syntax analysis: tools for augmenting the precision of healthcare facility spatial analysis. *HERD: Health Environments Research & Design Journal*, 10(1), pp.114-129. <https://doi.org/10.1177/1937586715624225>
- Sadidi, J., Maleki, M., Rahmati, M., & Tavakkoli, S. M. 2016. Investigating the Role of Faults in the Establishment and Survival of Settlements using Remote Sensing and Geographic Information System (GIS). The Case of Sahneh County in Iran. *Journal of Settlements and Spatial Planning*, 7(2), 201-206. DOI:10.19188/10JSSP022016
- Seamon, D., & de Moraes Netto, V. (2019). In Memoriam: Bill Hillier (1937–2019). *Revista de Morfologia Urbana*, 7(2), e00122-e00122. DOI: 10.47235/rmu.v7i2.122.
- Serra, M. & Hillier, B., 2019. Angular and metric distance in road network analysis: A nationwide correlation study. *Computers, Environment and Urban Systems*, 74, pp.194-207. <https://doi.org/10.1016/j.compenvurbsys.2018.11.003>
- Serra, M.I.G.U.E.L. & Hillier, B.I.L.L., 2017, July. Spatial configuration and vehicular Configuration Concerning Old Contexture in Hamadan (Using Space Syntax Technique), *The Monthly Scientific Journal of Bagh-e Nazar*, 12(35), pp. 15-26. (In Persian)
- Jiang, B., 1998, October. A space syntax approach to spatial cognition in urban environments. In Position paper for NSF-funded research workshop Cognitive Models of Dynamic Phenomena and Their Representations (p. 59). Pittsburgh, PA, USA: University of Pitts-burgh.
- Jiang, B., Claramunt, C. and Klarqvist, B., 2000. Integration of space syntax into GIS for modelling urban spaces. *International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation*, 2(3-4), pp.161-171. [https://doi.org/10.1016/S0303-2434\(00\)85010-2](https://doi.org/10.1016/S0303-2434(00)85010-2)
- Jiang, S., Zhang, Z., Ren, H., Wei, G., Xu, M., & Liu, B. 2021. Spatiotemporal characteristics of urban land expansion and population growth in Africa from 2001 to 2019: Evidence from population density data. *ISPRS International Journal of Geo-Information*, 10(9), 584. <https://doi.org/10.3390/ijgi10090584>
- Khodievich, K. Z. 2022. Environmental Problems In The Development Of The Master Plan Of Settlements (In The Case Of The City Of Pop, Namangan Region Of The Republic Of Uzbekistan). *Global Scientific Review*, 8, 67-74. Retrieved from <http://www.scientificreview.com/index.php/gsr/article/view/63>
- Latham, A., & Layton, J. 2019. Social infrastructure and the public life of cities: Studying urban sociality and public spaces. *Geography Compass*, 13(7), e12444. <https://doi.org/10.1111/gec3.12444>
- Negm, H., Taha, D. S., & Saadallah, D. M. 2020. The Effect of the Physical Environment on Social Interaction: The Case of Educational Campuses. *Liveable City Regions for the 21st Century*. Aachen, Germany: REAL CORP, 848-57. URI: <http://repository.corp.at/id/eprint/631>
- Osmond, P. 2011. The convex space as the 'atom' of urban analysis. *The Journal of Space Syntax*, 2(1), 97-114.

- pp.199-294. DOI:10.1016/j.progress.2007.03.001
- Yang, T. and Hillier, B.I.L.L., 2015. Spatial Discontinuity in the Multiscaled Area Structures of the Central Historic Districts of London and Beijing. In Proceedings of the 10th international space syntax symposium, London, UK.
- Yazdanfar, Abbas; Mousavi, Mahnaz; Haniyeh is an accurate goldsmith. 2018. Analysis of the spatial structure of Tabriz city in the area of Baru using Space Syntax method, International Monthly of Road and Construction, No. 67, pp. 58-69.
- movement. In Proceedings of the 11th Space Syntax Symposium (Vol. 58, pp. 1-21). URI:https://discovery.ucl.ac.uk/id/eprint/10045014
- Sheng, Y., & Zhao, M. (2021). Regulations in the era of new-type urbanisation and migrant workers' settlement intentions: The case of Beijing. *Population, Space and Place*, 27(3), e2394. <https://doi.org/10.1002/psp.2394>
- Siarni, G., Harivandi, N. 2017. Assessment of Walkability in Urban networks based on Space syntax (Case Study: 9th District municipality of Mashhad), *Geographical Urban Planning Research (GUPR)*, 5(1), pp. 147-171. [10.22059/jurbangeo.2017.202209.419](https://doi.org/10.22059/jurbangeo.2017.202209.419) (In Persian)
- Stewart, D. P. 2023. *Lex Pacificatoria, Jus Post Bellum, or Just "Good Practice"?*-International Law and Peace Settlements. By Marc Weller, Mark Retter and Andrea Varga, eds. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2021. Pp. xxxiv, 704. Index.-*Lawyering Peace*. By Paul Williams. Cambridge, UK: Cambridge University Press, 2021. Pp. xii, 289. Index. *American Journal of International Law*, 117(1), 189-198. <https://doi.org/10.1017/ajil.2022.78>
- Teklenburg, J.A.F., Timmermans, H.J.P. and Van Wagenberg, A.F., 1993. Space syntax: standardised integration measures and some simulations. *Environment and Planning B: Planning and Design*, 20(3), pp.347-357. <https://doi.org/10.1068/b200347>
- Tuholske, C., Caylor, K., Funk, C., Verdin, A., Sweeney, S., Grace, K., ... & Evans, T. (2021). Global urban population exposure to extreme heat. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 118(41), e2024792118. <https://doi.org/10.1073/pnas.2024792118>
- Turner, A., 2006. *UCL Depthmap: Spatial Network Analysis Software (Version 6.0818 b)*. London: University College London, VR Centre of the Built Environment.
- Vaughan, L., 2007. The spatial syntax of urban segregation. *Progress in Planning*, 67(3),